

Felvidéki magyar színésznőket először hívtak meg a cannes-i filmfesztiválra

2017. május 24., szerda 8:07 | Hírek.sk | Forrás: Hírek.sk, - miskó - | Fotó: zimbio.com

Korábban már beszámoltunk arról, hogy nagy tapssal jutalmazta a 70. cannes-i filmfesztivál közönsége Kristóf György kassai rendező szlovák-magyar-cseh-francia-lett koprodukcióban készített Kihülés (Out) című első játékfilmjét, amelyet hétfőn mutattak be az Un Certain regard (Egy bizonyos nézőpont) nevű válogatásban. A filmben a Komáromi Jókai Színház két színésznője, a Jászai Mari-díjas Bandor Éva és Bárdos Judit is szerepel, akik a hétfői cannes-i bemutatóról való hazatérésük után nyilatkoztak portálunknak.

- A kassai születésű Kristóf György a miskolci egyetem filozófia szakos hallgatója volt, majd a prágai FAMU-n végzett filmrendező szakon, s Enyedi Ildikót tartja mesterének. Önöket régebbi ismeretség fűzi az Out rendezőjéhez, vagy csak a film kapcsán kerültek kapcsolatba? Milyen szerepeket jelenítenek meg a filmben?

Bandor: Kristóf György Molnár Csaba rendezőtől kérte el a telefonszámomat, majd személyesen is találkoztunk. Castingon sem kellett részt vennem, készülő filmjében felkínálta nekem a főszereplő Ágoston feleségének a szerepét. A forgatókönyvben nagyon szimpatikus volt nekem az, hogy a férj és a feleség között megvan a szeretet, tehát nem egy már semmiről sem szóló, kiüresedett házastársi kapcsolatban élnek egymással. De az is elnyerte a tetszésemet, hogy bár

a történet során Ágoston elveszti a munkáját, s újat kell keresnie, mégis a rendező abszurd humorral kezeli az egész helyzetet.

Bárdos: Amikor Kristóf György a prágai FAMU-n tanult, és egy filmet készített, amelyhez szüksége volt valakire, aki egy cseh színésznőt magyarul tudott volna szinkronizálni, Molnár Csaba rendezőtől elkérte a telefonszámomat. Azt állította, hogy ismer engem, és meghívott Prágába az említett szinkronmunkára. Egyúttal felajánlotta, hogy egy újabb filmjében majd szerepet is adna nekem. Aztán amikor az Outban szüksége volt rám, elküldte nekem a film forgatókönyvét, ami nagyon tetszett, szívesen vállaltam tehát abban egy kis szerepet. A főszereplő Ágoston Eszter lányát alakítom – két jelenetben van szerepem, a harmadikban pedig csak a hangom hallható. Azokon keresztül azt igyekeztem megmutatni, hogy Ágoston a lányával is milyen jó viszonyban van.

- A filmet állítólag ugyanúgy magáénak érzi Magyarország, Szlovákia és Csehország, miközben javarészt Lettországból forgatták, többségében magyar alkotói gárdával. A főszerepben a krétakörös alternatív színházas múlttal rendelkező Terhes Sándor látható, aki ugyan nem beszél szlovákul, de a film miatt szlovákul és oroszul is megtanulta a dialógusokat. Hogyan gondolnak vissza a közös forgatásra?

Bandor: Lettországba csak a főszereplő utazott, én csak a pozsonyi és a budapesti forgatáson vehettem részt. Az nagyon érdekes volt, mert a nemzetközi stáb tagjai különféle nyelveken kommunikáltak egymással, s közben rájöttünk: mindegy, hogy kinek mi is az anyanyelve, mégis jól megértjük egymást, mert összeköt minket a film nyelve. Külön élményt jelentett számomra az, hogy Terhes Sanyival együtt dolgozhattam, mert őt már korábban a krétakörös színházi múltjából ismertem – barátja, Schilling Árpád rendező társulatában nagyszerű munkát végzett. Most pedig ebben a nemzetközi koprodukcióban végre együtt dolgozhattunk.

Bárdos: A lettországi forgatáson én sem vettem részt, viszont egy napig Pozsonyban, egy napig pedig Budapesten forgattam. Számomra annál izgalmasabb volt ez a filmforgatás, mert magyarul életemben először játszhattam filmben. A film kapcsán az is érdekesnek bizonyult, hogy például a sminkes lányok magyarországiak, az öltöztetőink szlovákok, a hangmérnökök csehek voltak, a főszereplő az operatőrrel együtt magyarországi magyar, a rendező pedig velünk együtt szlovákiai magyar. Számunkra előnyt jelentett, hogy a magyarokat, a szlovákokat és a cseheket is megértettük, de ők a rendezőasszisztens segítségével többnyire angolul kommunikáltak egymással. Korábban is színészként nagyon szerettem Terhes Sándort, s most kiderült, hogy nagyon kellemes ember, ezért a későbbiekben is szívesen dolgoznék majd vele. Úgy vélem, hogy az Outban nagyon szép alakítást nyújtott, s öröm volt vele Cannes-ban ismét találkozni.

- Hogy lehet az, hogy a filmet, amely a középkorú, szlovákiai magyar Ágoston kelet-európai útkeresésének és egzisztenciavesztésének abszurd humorral elmesélt története, még egyikük sem látta a cannes-i bemutatót megelőzően? Egyértelmű volt, hogy kiutaznak a filmfesztiválra, és miért nem várták meg odakinn a díjkiosztó ünnepséget?

Bandor: A cannes-i premier előtt a filmnek csak részleteit láttuk, amelyek annak elenyésző részét képezték. Nem volt egyértelmű, hogy biztosan ki tudok majd menni Cannes-ba, hiszen a Jókai Színházban pénteken újabb premierünk volt,

s több produkcióban is játszom. Amikor közel egy hónappal ezelőtt az utószinkront csináltuk, jött a hír, hogy valószínűleg ezt a filmet is beválogatják a filmfesztiválra, mert addigra már bejutott egy szűk körbe. Másnap pedig kaptuk a jó hírt, hogy bizony, beválogatták. Tekintve, hogy a szlovák oldalt Judittal mi képviseljük a filmben, lehetőséget kaptunk, hogy mi is kiutazhassunk. Mivel a filmvetítések konkrét időpontjait elég későn árulták el, addig a színházi munkánkkal kapcsolatos átszervezéseket beugrásokkal, egyebekkel kellett megoldani. Stábunk nagy része még kinn maradt Cannes-ban, s ezt nekünk is felajánlották, de akárcsak Terhes Sándornak, úgy Judittal együtt nekünk is az aktuális előadás miatt már kedden haza kellett jönnünk.

Bárdos: Valóban a hétfő délutáni bemutatón láttam először a kész filmet, de ezt nem is bántam. A cannes-i kiválasztásra ugyanis nem a film végleges változatát

küldték el, mert szükség volt bizonyos utómunkálatokra. Számomra többletet jelentett az, hogy a hatalmas Debussy-moziteremben zajlott premieren láthattam először a kész változatot. Korábban meg sem fordult a fejemben, hogy a főszereplőkkel és további alkotókkal együtt én is kimehetek. Aztán jött az örömhír, hogy velük együtt én is reprezentálhatom Szlovákiát. Munka miatt kellett már kedden hazatérnünk: eredetileg 11 órakor kezdődött volna a Rómeó és Júlia-előadás, amelyben mindketten szereplünk, s ezúton is köszönjük, hogy azt miattunk áttették 13 órára.

- Sajtójelentések szerint a fesztiválközönség nagy tapssal jutalmazta a filmet. Önök milyen érzésekkel élték át a bemutató perceit, s azonkívül még milyen feledhetetlen élményekkel

gazdagodtak Cannes-ban?

Bandor: Jaj, még nagyon időm sem volt mindezt átgondolni! Alig hazaértünk, kezdődött a Rómeó és Júlia-előadás, majd egy anyák napi ünnepségen vettem részt, eddig pihenni sem nagyon volt időm. Egyszerűen fantasztikus érzés volt kinn

lenni – a szlovákiai magyar színésznők közül ez elsőként nekünk adatott meg. Nem túlzás azt állítani: egész életre szóló, feledhetetlen élményekkel gazdagodtunk. Bárdos: Még meg kell emésztenem az egész cannes-i felhajtást. Nagyon szép élményként éltük ezt meg. Számomra a legnagyobb örömet az jelentette, hogy sok nemzet tagjaiként, nagyon toleránsan egy közös filmes nyelvet tudtunk beszélni, s jól megértettük egymást. Mivel már szombaton kiutaztunk, a bemutató előtt átélhettük a fesztiválhangulatot, híres filmesek társaságában vörösszőnyeges és lezserebb fotózásokon is részt vettünk. Dustin Hoffman és Emma Thomson főszereplésével, a közelségükben tekinthettük meg egy új amerikai film bemutatóját. Ez még akkor is nagy élményt jelentett, hogy a sok fotós és tévés miatt nem mehettünk oda hozzájuk.

- A művészfilmek kategóriájának számító versenybe idén 18 alkotás kapott meghívást, köztük 6 elsőfilm, s az erős mezőnyben versenyez a 2008-ban Az osztály című filmjéért Arany Pálmát nyert Laurent Cantet legújabb alkotása is. Mindezek tudatában a díjkiosztás kapcsán mire számítanak?

Bandor: Ez az a fesztivál, ahol mindig nagy meglepetések szülehetnek. Bár az előző fesztiválon egy német film a kritikusok körében hatalmas sikert aratott, végül egyetlen díjat sem kapott. Cannes-ban a zsűri különös összetétele miatt is bármire lehet számítani, lehetetlen megjósolni egy-egy film esélyeit. Majd a hét végén meglátjuk...

Bárdos: Természetesen, majd én is figyelemmel kísérem a díjkiosztó

ünnepség eseményeit. Ha jól tudom, háromféle díjra van esélye az Outnak, és nagyon szurkolok a csapatnak. Mivel azonban Szlovákia eddig alig képviseltette magát ezen a fesztiválon, már az a tény, hogy a filmünket ott bemutatták, sikerként könyvelhető el.

- A magyar Filmalap 44 millió forintos gyártási támogatásával készült alkotás pár hét múlva látható a magyar mozikban. A szlovákiai mozikban mikortól vetítik majd?

Bandor: Úgy tudom, hogy a szlovákiai filmbemutatót csak ősszel tartják. Addig azt a párom, Szabó Gábor a Jókai Színház Vasmacska Stúdiójában működő filmklubban sem vetítheti le. A magyarországi filmpremier pedig vélhetően június 11-én vagy 12-én lesz, az ottani mozikban pedig azt június 15-től vetítik.

Bárdos: Én is úgy tudom, hogy Szlovákiában szeptember elejére tervezik a mozibemutatót. Valószínűleg még később lesz a csehországi bemutató. Aki a

szlovákiait nem tudja kivárni, átruccanhat valamelyik magyar moziba, ahol az valóban június 15-től lesz látható.